

til positiv særbehandling. Flertallet skal diskrimineres, mindretallene har altid ret.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Til det sidste indlæg vil jeg sige, at jeg ikke helt forstår, hvordan denne lov åbner mulighed for, at flertallet kan diskrimineres. Jeg må indrømme, at det forstår jeg ikke, men det er muligvis mig.

Men spørgsmålet om, hvornår noget er chikane, er selvfølgelig et gradsspørgsmål, det er klart. Det er jo også derfor, at man bliver nødt til at sætte nogle til at afgøre det, ellers kunne man jo bare have en bog, man kunne slå op i. Men hvis en skolelærer dag ud og dag ind kalder en mulat eller et adoptivbarn fra et andet sted end Danmark for Sorte Sambo eller fars lille niggerdreng, sådan dag ud og dag ind, så har det karakter af chikane, det er åbenlyst. Men det betyder ikke, at hr. Søren Krarup ikke må fortælle en vittighed om Sorte Sambo, selvfølgelig må hr. Søren Krarup det. Jeg vil oven i købet måske grine ad den, hvis den er god. Så det er ikke problemet.

Men selvfølgelig kan denne type af gentagne udtalelser få en karakter af chikane, som er uacceptabel, og som vi ikke kan acceptere. Det synes jeg er relativt klart, og det mener hr. Krarup jo også. Hr. Krarup mener jo også – eller i hvert fald medlemmer af hans parti – at der er ting, det er uacceptabelt at sige. Det er jo ikke nogen handling, at en eller anden f.eks. siger, at hr. Søren Krarups partiformand er nazist, det er da ikke nogen handling. Det er da bare en udtalelse, det er da bare en holdning. Men hvad gør fru Krarup straks, eller undskyld, fru Kjærsgaard – det var ikke konen, det var partiformanden – hvad gør partiformanden straks? Hun går selvfølgelig i retten for at få det berigtiget.

Men det vil hr. Søren Krarup måske have afskaffet?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

I modsætning til hr. Søren Søndergaard, der jo altid her i landet har tilhørt den politiske korrekthed og derfor ikke har været genstand for den slags betegnelser, så har jeg oplevet mange gange at blive kaldt de mest uhyrlige skældsord. Jeg har kun én gang rejst injuriersag. Det var imod Thorkild Simonsen, der kaldte mig racist. Det blev han dømt for.

Men jeg vil sige, at det skal være frit at bruge sproget også i direkte betydning. Og den lærer, der optræder på den måde, er da selvfølgelig en sjuft, og det er op til hans skoleinspektør eller rektor at standse ham, men det skal knageme da ikke være noget, han skal kunne straffes for. Det er og bliver dette misbrug af loven til at være en moralsk løftet pegefinger, der er et misbrug. Og det er der, man netop kommer til alle disse ideologiske holdninger, hvor man altså gør et retfærdigt mindretals gode mening til det, loven skal handle om.

Derfor er det, vi også ser i § 4, hvordan det netop er flertallet – det er altid i disse politisk korrekte sammenhænge flertallet, der har ondt. Danskerne er racister, de er fyldte af indre svinehunde, og hvad den politiske korrekthed ellers kalder det for. Det er selvfølgelig hele denne politiske korrektheds propaganda, der afspejles i et ensretningsforslag som det her. Derfor er det i strid med lov og ret.

KL 14.05

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forlanger ikke, at hr. Søren Krarup skal vide noget om min persons fortid, og derfor skal jeg heller ikke bebrejde hr. Søren Krarup, at han ikke ved, hvorvidt jeg har tilhørt den politiske korrekthed eller ej. Men et relativt simpelt studium vil overbevise hr. Krarup om, at den har jeg aldrig tilhørt, hverken i det danske samfund eller på venstrefløjen.

Men bortset fra det, er det, der jo står tilbage, og som er interessant: Skal handlinger – aktive handlinger, diskriminerende handlinger – kunne straffes? Det er jo det spørgsmål, som står tilbage, for nu bliver det en mere generel debat om det og ikke bare om det konkrete forslag her.

Skal det være muligt at gribe ind over for en butiksejer, f.eks. en DSB-restaurant på Københavns Hovedbanegård, der siger: Du må ikke komme herind og drikke din kaffe, for du er neger? Må det være tilladt, eller må det ikke være tilladt? Skal det påtales, eller skal det ikke påtales?

Det er interessant, og det er jo det, diskussionen går på, og jeg får ikke noget klart svar fra hr. Søren Krarup på det spørgsmål. For hvis hr. Søren Krarup siger ja til det spørgsmål, vil hr. Søren Krarup også erkende, at på et eller andet tidspunkt er der en overgang mellem handlinger og chikane, og fra chikane er der en overgang til almindelige ytringer og holdninger, og